

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci navrhovatele: **Přípravný výbor na konání místního referenda**, zastoupeného zmocněncem Ing. V. Z., proti odpůrci: **město Nové Město nad Metují**, se sídlem náměstí Republiky 6, 549 01 Nové Město nad Metují, v řízení o návrhu na vyhlášení místního referenda, t a k t o :

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Krajskému soudu byl dne 30. 9. 2014 doručen návrh navrhovatele podepsaný jeho zmocněncem, kterým se domáhal u krajského soudu vyhlášení místního referenda za podmínek stanovených zákonem č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o místním referendu“).

Navrhovatel uvedl, že dne 3. 6. 2014 doručil odpůrci návrh na konání místního referenda o otázce: *„Jste proti vedení tranzitní a nákladní dopravy v navrženém dopravním koridoru Vladivostok - okolo nádraží ČD - pod Malecím - nad Vrchovinou a požadujete, aby orgány města žádaly u příslušných organizací ukončení prací na realizaci stavby přeložky 1/14 a v souladu se zákonnými postupy prosazovaly v městských, krajských i celostátních dokumentech územního plánování podmínky pro vytvoření jižního obchvatu Nového města nad Metují v trase Spy – Vladivostok - Osma – Nahořany ?“* Přílohu návrhu tvořila podpisová listina s očíslovanými 510 podpisovými archy.

Dne 13. 6. 2014 doručil Městský úřad Nové Město nad Metují zmocněnci navrhovatele výzvu k odstranění nedostatku návrhu na konání místního referenda a současně vrátil návrh včetně příloh. Vyzval navrhovatele, aby doplnil předložený návrh o přílohu k tomuto návrhu – podpisovou listinu s očíslovanými podpisovými archy, která by byla v souladu s § 10 odst. 2 zákona o místním referendu součástí návrhu. Dle městského úřadu se totiž oprávněné osoby, které podepisují podpisovou listinu k návrhu na místní referendum, musí vyjadřovat pouze k návrhu, který obsahuje všechny náležitosti uvedené v § 10 odst. 1 citovaného zákona. Občané

source not found.

měli podepisovat neexistující návrh a nebyl jim předložen celý text předkládaného návrhu na konání místního referenda.

Na tuto výzvu odpověděl zmocněnec navrhovatele dopisem ze dne 17. 6. 2014. Současně přiložil zápis o utvoření přípravného výboru a schválení návrhu na konání místního referenda dle § 10 zákona o místním referendu jako přílohy tohoto zápisu. Dále vyjádřil svůj nesouhlas s postupem městského úřadu a nezákonností při vrácení originálu návrhu. Vyjádřil přesvědčení, že jím předložený návrh na konání místního referenda je bezvadný a že výzva k odstranění jeho nedostatků není na místě. Současně upozornil, že je zákonnou povinností odpůrce projednat návrh na nejbližším zasedání zastupitelstva dne 19. 6. 2016.

Na toto sdělení reagoval městský úřad přípisem ze dne 17. 6. 2014. Jeho podstatou bylo, že setrvává na důvodnosti a oprávněnosti své výzvy k odstranění nedostatků návrhu na konání místního referenda.

Navrhovatel dále uvedl, že po uskutečněné výzvě odpůrce důkladně prověřil veškeré podpisové archy a předložil následně pouze ty, které byly zcela prokazatelně podepisovány k existujícímu návrhu na konání místního referenda ze dne 13. 1. 2014 podaného 3. 6. 2014. V souvislosti s tím navrhovatel zdůraznil, že intenzivně seznamoval občany města s možnostmi řešení tranzitní dopravy. Do všech schránek města byly v lednu a dubnu 2014 distribuovány místní noviny ECHO s mimořádnými přílohami s diskusí o obou možných variantách vyplývajících z otázky referenda. Ke zveřejnění těchto materiálů došlo i na místních webových stránkách Novoměstský kurýr, členové přípravného výboru vystupovali na veřejných jednáních městského zastupitelstva a na besedách s občany, které probíhaly v období březen-duben 2014 ve všech částech Nového Města nad Metují. Přímou při sběru podpisů měli aktivisté přípravného výboru u podpisových archů přiložen návrh na konání místního referenda projednaný a schválený přípravným výborem dne 13. 1. 2014 a oprávněné osoby měly možnost se s ním seznámit. Návrh byl také po celou dobu sběru podpisů umístěn na kontaktní adrese uváděné výborem na všech informačních materiálech.

Navrhovatel tak dle svého tvrzení pro splnění podmínek výzvy prověřil a k příloze návrhu připojil pouze ty podpisové listiny, které byly označeny přímo názvem „Za obchvat Nového Města nad Metují a (za) referendum dle zákona č. 22/2004 Sb.“ Taktéž byly prověřeny a připojeny pouze ty podpisové listiny, které splnily podmínku, že oprávněné osoby se s návrhem měly možnost seznámit, resp. s ním byly seznamovány.

Odpůrce dopisem ze dne 25. 8. 2014 v rozporu se skutečností konstatoval, že neexistuje bezvadný návrh na konání místního referenda, který by v souladu s § 12 odst. 4 zákona o místním referendu mohl být radou města Nové Město nad Metují předložen zastupitelstvu města k projednání.

Navrhovatel tedy dle svého mínění po výzvě k odstranění nedostatků návrhu na konání místního referenda splnil všechny náležitosti zákonem o místním referendu stanovené. Zadaná otázka se dovolává činnosti orgánů obce v rámci jejich samostatné působnosti a je jednoznačně formulována, aby na ni bylo možné odpovědět „ano“ nebo „ne“, je tedy srozumitelná a určitá. Bezvadný návrh tedy měl být radou města předložen zastupitelstvu na jeho zasedání dne 11. 9. 2014 k projednání.

Navrhovatel dále uvedl, že se z toho důvodu obrátil na zdejší krajský soud s návrhem na určení, že návrh na vyhlášení místního referenda nemá vady. Krajský

source not found.

soud však tento návrh odmítl jako opožděný. Současně však vyjádřil názor, že v dané situaci přichází jako obrana navrhovatele v úvahu podání návrhu na vyhlášení referenda. Tuto možnost proto navrhovatel využil.

Zopakoval, že dle jeho názoru zde v současné době existuje bezvadný návrh na vyhlášení místního referenda o shora uvedené otázce a zastupitelstvo města Nové Město nad Metují tak mělo zákonnou povinnost tento návrh projednat na svém zasedání dne 11. 9. 2014, což se nestalo.

Navrhl proto, aby krajský soud vyhlásil místní referendum v obci Nové Město nad Metují o shora uvedené otázce, a to tak, že místní referendum proběhne současně s nejbližšími volbami do zastupitelstva obce Nové Město nad Metují nebo, pokud tento termín nastane dříve, současně s volbami do některé z komor Parlamentu České republiky.

II. Obsah vyjádření odpůrce

Odpůrce podal k návrhu vyjádření. Předně odkázal na svá vyjádření z předchozích řízení, v nichž podrobně rozepsal, z jakého důvodu nebyl navrhovatelem předložen bezvadný návrh na konání místního referenda, který by rada města Nové Město nad Metují mohla předložit zastupitelstvu města k projednání. Na těchto důvodech setrval.

Z jeho vyjádření dále vyplynulo, že nejbližším zasedáním zastupitelstva města Nové Město nad Metují, které se konalo po dni 25. 8. 2014, kdy zmocněnci navrhovatele bylo doručeno sdělení, že vady podaného návrhu nebyly odstraněny, bylo zasedání dne 11. 9. 2014. Na něm bylo zastupitelstvo o stavu věci informováno, žádné usnesení v této věci nepřijalo. Odpůrce uvedl, že jednání zastupitelstva byl přítomen i zmocněnec navrhovatele, ale v této záležitosti nijak nevystoupil a nevznnesl požadavek, aby zastupitelstvo na tomto svém zasedání místní referendum vyhlásilo.

Dále se odpůrce vyjádřil k vlastnímu návrhu na vyhlášení místního referenda. Navržená otázka se dle něho skládá ze tří částí. Požadavky kladené na otázku v § 6 a § 8 zákona o místním referendu pak musí splňovat všechny tyto části otázky, neboť otázku je třeba posoudit jako celek.

Protože se jedná o otázku územního plánování, odpůrce se dotázal metodicky nadřízeného orgánu, tedy Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, zda tyto předpoklady navržená otázka splňuje. Ten se obrátil se žádostí o stanovisko na Ministerstvo pro místní rozvoj. Odpůrce se obrátil současně na Ministerstvo vnitra. Konstatoval, že dotazované orgány se v názoru na přípustnost navržen otázky neshodly, obě stanoviska ke svému vyjádření přiložil.

Odpůrce vyjádřil přesvědčení, že navržená otázka nespadá do samostatné působnosti obce. Její první část se týká „vedení tranzitní a nákladní dopravy v navrženém dopravním koridoru Vladivostok – okolo nádraží ČD – pod Malecím – nad Vrchoviny“. Navrženým dopravním koridorem je zřejmě míněna trasa přeložky silnice I. třídy I/14, která je zakotvena v platném územním plánu Nového Města nad Metují i ve vyšší územně plánovací dokumentaci – Zásadách územního rozvoje Královéhradeckého kraje. Důsledkem pravomocně přijatých Zásad ve vztahu k umístění silnice I/14 je skutečnost, že v rámci územního plánu lze pouze zpřesnit umístění této silnice v již pevně a závazně stanoveném koridoru. Odstranění vedení tranzitní a nákladní dopravy v navrženém dopravním koridoru Vladivostok – okolo

source not found.

nádraží ČD – pod Malecím – nad Vrchoviny, jak je navrhováno v otázce pro místní referendum, spadá tedy jednoznačně do samostatné působnosti Královéhradeckého kraje, nikoli do samostatné působnosti města.

Další část otázky se týká „podmínek pro vytvoření jižního obchvatu Nového Města nad Metují v trase Spy – Vladivostok – Osma – Nahořany“. Požadovaný obchvat by zřejmě představoval přeložení stávající trasy silnice I/14 a v každém případě (tj. i kdyby představoval zcela novou silnici) by pak z podstaty věci, rozložení a charakteru okolní silniční sítě nemohl představovat záměr, který by se týkal pouze správního území města Nového Města nad Metují. Naopak nutně by musel pokračovat dále na území dalších obcí. Odpůrce poukázal v souvislosti s tím na povinnost orgánů územního plánování koordinovat veřejné i soukromé záměry změn v území stanovenou v § 18 odst. 3 stavebního zákona, včetně nutnosti koordinovat využívání území z hlediska širších vztahů v území. Vyhodnocení této koordinace je pak povinnou součástí textové části odůvodnění územního plánu – viz příloha č. 7, části II. odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, (dále jen „vyhláška č. 500/2006 Sb.“). Z uvedeného je patrné, že vymezením požadovaného dopravního koridoru pouze na správním území města Nového Města nad Metují by nebyla výše uvedená podmínka koordinace splněna a takový koridor není tedy možné vymezit v územně plánovací dokumentaci jedné obce při současném negativním stanovisku obce sousední (k tomu odpůrce přiložil stanovisko zastupitelstva obce Nahořany). Dle odpůrce se povinnost zajistit tuto koordinaci vztahuje jak na vymezení dopravního koridoru jako zastavitelné plochy, tak dopravního koridoru v podobě územní rezervy dle § 43 stavebního zákona a přílohy č. 7 části I. odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb. Z uvedeného dle odpůrce vyplývá, že vymezení požadovaného koridoru a současné zajištění koordinace využívání území z hlediska širších vztahů v území je nutné na úrovni Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje, které postihují celé území, kde by předmětný dopravní koridor měl vést, což pak představuje samostatnou působnost Královéhradeckého kraje. V samostatné působnosti jednotlivých obcí by pak následně bylo zpřesnění a vymezení koridoru v jejich územně plánovacích dokumentacích.

Odpůrce dále vyjádřil přesvědčení, že navržená otázka nenaplnuje požadavek vyplývající z § 8 zákona o místním referendu, neboť není položena jednoznačně. Pokud by místní referendum bylo o takto navržené otázce konáno, byly by v případě jeho kladného výsledku blíže neurčené orgány města zavázány k tomu, aby v nijak neomezeném časovém úseku konaly nijak nespecifikované úkony. V otázce je použit nejasný termín „žádaly u příslušných organizací“, ze kterého není patrné, o které organizace se jedná. V navržené otázce není specifikováno, které orgány obce jsou míněny. Současně je zřejmé, že všechny to být nemohou, protože některé vykonávají činnost státní správy v přenesené působnosti a jako takové nemohou být pod vlivem výsledku konání místního referenda. Za nejednoznačnou považoval odpůrce dále formulaci „prosazovat v celostátních dokumentech územního plánování podmínky pro vytvoření jižního obchvatu“. Dokumenty územního plánování jsou stanoveny stavebním zákonem. Z něj pak podmínku „celostátní“ (tj. platící pro celé území České republiky) splňuje pouze Politika územního rozvoje ČR. Ta ovšem neřeší a neobsahuje podrobnosti řešení a trasování silnic I. třídy, a proto u tohoto dokumentu by tedy ani výsledek místního referenda nebylo možné naplnit. Rovněž pouze z celého kontextu se dá vyvodit, že se jedná o požadavek na trasování silnice I. třídy, přesněji zřejmě silnice č. I/14. Přímě to však není v otázce deklarováno. S tím

source not found.

i souvisí nejednoznačný termín „vedení tranzitní a nákladní dopravy“. Plně jednoznačný dále není ani samotný popis tras. V navržené otázce jsou použity pomístní názvy bez přesné lokalizace a následnou otázkou by bylo, která trasa naplňuje a která nenaplňuje otázku položenou v referendu.

Dalším problematickým bodem je dle názoru odpůrce samotné vymezení požadovaného obchvatu, resp. skutečnost, že jeho popis končí obcí či územím obce (ani toto není přesně specifikováno) Nahořany. Při předpokladu, že se bude jednat o silnici I. třídy je ovšem nutné, aby obchvat končil opět napojením na silnici I. třídy. Z prostoru obce Nahořany by tak musel pokračovat dále, nicméně to, kterým směrem, není z otázky patrné. Na základě výše uvedeného vyjádřil odpůrce pochybnost o tom, zda a jak by bylo možné posoudit, zda „orgány města“ respektují či nerespektují výsledky referenda.

Vzhledem k výše uvedenému navrhl, aby krajský soud návrh na vyhlášení místního referenda podaný navrhovatelem dne 30. září 2014 zamítl.

III. Replika navrhovatele

Navrhovatel podal ve věci ještě repliku ze dne 23. 10. 2014. V její úvodní části nejprve zopakoval argumenty pro své tvrzení, že návrh přípravného výboru na vyhlášení místního referenda byl bezvadný. Zopakoval, že na program jednání zastupitelstva obce Nové Město nad Metují konaného dne 11. 9. 2014 tento bod zařazen nebyl.

Dále se věnoval zpochybňování položené otázky ze strany odpůrce, které považoval za účelové. Podle navrhovatele si je každý občan obce vědom, že obhajovat jeho zájmy by měly především orgány města, ve kterém bydlí. Tudíž se na ně obrací, aby žádaly o ukončení prací na realizaci stavby, která je pro něj nepřijatelná. Chce, aby obec prosazovala jeho zájmy. Dle navrhovatele „Položená otázka jako celek se ptá a v místním referendu mají oprávněné osoby vyjádřit svůj názor, kde nemá být vedení tranzitní a nákladní dopravy, přičemž je zřejmé, že není otázkou dopravní koridor nebo jiné druhy dopravy, aby orgány města něco požadovaly, a aby něco prosazovaly.“ Není tudíž dle navrhovatele pochyb, že všechny části otázky patří do samostatné působnosti obce, že je položena jednoznačně a že je na ni možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“.

Na okraj sporu uvedl, že město dosud nepožadovalo a neprosazovalo jedinou změnu v Zásadách územního rozvoje Královéhradeckého kraje vůči krajským institucím ani v Politice územního rozvoje ČR vůči státním institucím. Přitom připomínky, žádosti či požadavky obce mohou iniciovat změny těchto dokumentů, které jsou jistě možné, nejde o dokumenty neměnné.

Navrhovatel dále uvedl, že občané Nového Města nad Metují dobře znají, že obchvat města lze realizovat z geografických důvodů pouze v jižní trase od osady Spy okolo oblasti Vladivostok a Osmý směrem k obci Nahořany. V návrhu nového územního plánu se v této jediné možné trase objevila komerční zástavba. Referendum by tak mělo dát odpověď, zda budou územním plánem podmínky pro tuto trasu obchvatu definitivně zničeny či zda se v budoucnu zvoleným orgánům města podaří v městských, krajských i celostátních dokumentech územního plánování variantu jižního obchvatu prosadit. Referendum by mělo určit orgánům města též směr jednání s okolními obcemi, kterých by se obchvat mohl dotknout.

source not found.

Navrhovatel dále zpochybnil odpůrcem namítaný nesouhlas zastupitelstva obce Nahořany.

Dle navrhovatele je otázka položena srozumitelně a jednoznačně, neboť občan Nového města nad Metují přesně ví, kde se nachází osada Spy, území Vladivostok či objekty Osma a kudy vede směr na Nahořany. Navrhovatel je přesvědčen, že orgány města musí znát časové termíny a úkony potřebné k územnímu plánování, neboť ty jsou dané právními předpisy. Běžný občan nemůže předem určovat podmínky konání příslušných orgánů nejenom z důvodu odbornosti, ale i z důvodu dlouhodobosti územního plánování. Plnění závazného rozhodnutí referenda je tedy plněním úkolů, které umožňují zákonné předpisy v oblasti územního plánování a stavebního práva.

Návrh na vyhlášení místního referenda tak navrhovatel nadále považoval za důvodný.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud posoudil návrh podle části třetí hlavy druhé dílu čtvrtého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen také „s. ř. s.“), a dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům. V souladu s ustanovením § 91a odst. 3 věta druhá s. ř. s. rozhodoval bez nařízení jednání.

A. Předcházející řízení ve věci

Předně považuje krajský soud za vhodné a potřebné alespoň ve stručnosti popsat, co podání projednávaného návrhu předcházelo. Ohledně předmětného návrhu na konání místního referenda se totiž nejedná o první návrh, kterým se krajský soud zabývá.

Navrhovatel totiž již dne 8. 7. 2010 doručil krajskému soudu návrh na vyhlášení místního referenda. Tento návrh krajský soud odmítl usnesením ze dne 6. 8. 2014, č.j. 30A 59/2014-51. Důvodem byla předčasnost podaného návrhu. Ohledně důvodů, které vedly k vydání tohoto rozhodnutí, odkazuje krajský soud na jeho odůvodnění.

Následně navrhovatel doručil 29. 8. 2014 krajskému soudu návrh na určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky. Rovněž tento návrh krajský soud odmítl a to usnesením ze dne 19. 9. 2014, č.j. 30A 70/2014-33. Závěry, ke kterým krajský soud v tomto rozhodnutí dospěl, byly pro navrhovatele relevantní pro podání posuzovaného návrhu na vyhlášení místního referenda, což v něm navrhovatel sám zdůraznil. Proto tyto své závěry považuje krajský soud za vhodné připomenout. V odůvodnění citovaného usnesení uvedl:

„Navrhovatel podal ve smyslu § 91a odst. 1 písm. a) s. ř. s. návrh na určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky. Jak už bylo citováno shora, uvedený návrh může navrhovatel dle § 57 odst. 1 zákona o místním referendu podat, jestliže nesouhlasí s výzvou obecního úřadu k odstranění vad podle § 12 odst. 2 tohoto zákona. Dle § 57 odst. 2 písm. a) zákona o místním referendu je takový návrh třeba podat nejpozději do 10 dnů od doručení písemné výzvy k odstranění vad.

Ani jednou ze stran sporu není zpochybňováno, že v daném případě byla takovou výzvou výzva odpůrce k odstranění nedostatků návrhu na konání místního

source not found.

referenda ze dne 13. 6. 2014 (doručená téhož dne navrhovateli). Proti této výzvě navrhovatel návrhem na určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky, nebrojil. Naopak, v reakci na ni učinil shora citované podání ze dne 12. 8. 2014, kterým dle svého mínění vytýkané nedostatky odstranil. Dle názoru odpůrce však pouze předložil tytéž podklady, co při podání návrhu dne 3. 6. 2014.

Krajský soud předně předesílá, že na takovou situaci zákon o místním referendu výslovně nepamatuje. Z dikce shora citovaného ustanovení § 12 odst. 2 tohoto zákona však dle krajského soudu nelze dovodit, že by obecní úřad měl povinnost vyzývat přípravný výbor k odstranění vad návrhu na konání místního referenda opakovaně za situace, kdy obecní úřad tvrdí, že přestože přípravný výbor učinil pokus o odstranění vytýkaných vad návrhu, trpí návrh těmi samými vadami, jako před vydáním výzvy dle § 12 odst. 2 zákona o místním referendu, v daném případě výzvy ze dne 13. 6. 2014. Opačný náhled by vedl ke zcela absurdní situaci, kdy by odpůrce opakovaně vyzýval navrhovatele k odstranění těch samých vad, zatímco navrhovatel by reagoval s největší pravděpodobností stejně, neboť svůj návrh považuje za bezvadný.

Ostatně shora citovaný přípis odpůrce ze dne 25. 8. 2014 za výzvu k odstranění vad návrhu na konání místního referenda ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o místním referendu považovat nelze, nic takového odpůrce evidentně nezamýšlel. Z textu tohoto podání lze dovodit toliko závěr odpůrce, že k jeho výzvě ze dne 13. 6. 2014 navrhovatel v ní vytýkané vady návrhu neodstranil, tedy že neexistuje bezvadný návrh na konání místního referenda, který by mohl být radou města předložen zastupitelstvu města k projednání. Odpůrce v tomto přípise nevyzývá navrhovatele k opětovnému odstranění vad návrhu, ani mu k tomu nestanovuje žádnou lhůtu. A z důvodů uvedených krajským soudem shora plyne, že za dané skutkové situace nebyl k takovému postupu povinen. Uvedený přípis lze tedy vnímat toliko jako oznámení odpůrce o tom, že proces odstraňování vad návrhu na konání místního referenda považuje za ukončený, že se navrhovateli dle jeho mínění vytýkané vady odstranit nepodařilo a že návrh coby vadný nebude zastupitelstvu města předložen. Současně byl navrhovatel upozorněn na možnost podání nového návrhu na konání místního referenda.

Jak už bylo citováno shora, návrh na určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky, je třeba podat nejpozději do 10 dnů od doručení písemné výzvy k odstranění vad. Běh této lhůty tedy v dané věci z důvodů shora uvedených nutno počítat ode dne, kdy byla tato výzva doručena navrhovateli, tedy ode dne 13. 6. 2014. Je tedy zřejmé, že navrhovatel podal daný návrh po uplynutí této lhůty, tedy opožděně.

Krajskému soudu tak nezbylo, než návrh navrhovatele, jímž se dle § 91a odst. 1 písm. a) s. ř. s. domáhá určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky, odmítnout jako opožděně podaný dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Obiter dictum však považuje krajský soud za vhodné vyjádřit se alespoň stručně k možnosti obrany navrhovatele proti shora uvedenému postupu odpůrce. Nelze totiž připustit, že by navrhovatel za situace, kdy odpůrce trvá na tom, že k odstranění vad návrhu na konání místního referenda nedošlo a z toho důvodu návrh coby vadný zastupitelstvu obce nebude předložen, zůstal bez možnosti soudní ochrany.

source not found.

Dle názoru krajského soudu pokud zastupitelstvu obce nebude předložen návrh na konání místního referenda ze shora uvedených důvodů na jeho nejbližším zasedání poté, co obecní úřad oznámí přípravnému výboru, že k odstranění vytýkaných vad návrhu nedošlo, může přípravný výbor podat návrh dle § 91a odst. 1 písm. b) s. ř. s. na vyhlášení místního referenda. Tato možnost obrany přípravného výboru je patrná zejména z § 57 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu, podle něhož má přípravný výbor právo domáhat se ochrany u soudu uvedeným návrhem mimo jiné za situace, kdy zastupitelstvo obce nerozhodlo o návrhu přípravného výboru podle § 13 odst. 1 zákona o místním referendu. Právě k takové situaci v přezkoumávané věci došlo, zastupitelstvo odpůrce o návrhu navrhovatele na konání místního referenda nerozhodlo, neboť mu návrh nebyl vůbec předložen. Návrh je pak třeba podat nejpozději do 20 dnů od jednání zastupitelstva obce, kde měl být návrh přípravného výboru projednán. V řízení o návrhu na vyhlášení místního referenda si pak krajský soud bude nucen za této situace posoudit otázku bezvadnosti návrhu na konání místního referenda jako předběžnou otázku“.

B. Návrh na vyhlášení místního referenda

Navrhovatel shora uvedené možnosti naznačené krajským soudem využil a podal znovu návrh na vyhlášení místního referenda.

Krajský soud pro úplnost opakuje, co již uvedl v předchozích rozhodnutích ve věci. Tedy, že zákon o místním referendu přiznává ve svém § 57 návrhu přípravného výboru soudní ochranu. Dle odst. 1 má právo domáhat se ochrany u soudu podle zvláštního předpisu (kterým je právě soudní řád správní – poznámka krajského soudu) přípravný výbor, jestliže

- a) nesouhlasí s výzvou obecního úřadu nebo magistrátu statutárního města k odstranění vad podle § 12 odst. 2,
- b) zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města nerozhodlo o návrhu přípravného výboru podle § 13 odst. 1 písm. a) nebo rozhodlo o tom, že místní referendum nevyhlásí podle § 13 odst. 1 písm. b).

Provázanost zákona o místním referendu se soudním řádem správním pak dokumentuje § 91a odst. 1 s. ř. s., podle něhož se lze za podmínek stanovených zvláštním zákonem (viz shora citované ustanovení zákona o místním referendu – poznámka krajského soudu) domáhat

- a) určení, že návrh na konání místního referenda nemá nedostatky,
- b) vyhlášení místního referenda.

Jedná se tu tak o úpravu, kdy procesní předpis (soudní řád správní) upravuje přípustný petit návrhu a úprava hmotněprávní (zákon o místním referendu) přípustné důvody jeho podání.

Dále krajský soud považuje za vhodné upozornit na § 12 zákona o místním referendu nazvaný „Přezkoumání náležitostí návrhu přípravného výboru“. Dle jeho odst. 1 návrh přípravného výboru spolu s přílohou předkládá přípravný výbor obecnímu úřadu, který posoudí předložený návrh přípravného výboru ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho podání; jestliže v návrhu přípravného výboru neshledá nedostatky, neprodleně po uplynutí této lhůty písemně vyrozumí zmocněnce. Dle odst. 2 nemá-li návrh přípravného výboru náležitosti stanovené podle § 10 a 11 nebo obsahuje-li

source not found.

nesprávné nebo neúplné údaje, obecní úřad neprodleně písemně vyzve zmocněnce, aby takové nedostatky ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 7 dnů, odstranil. Současně obecní úřad návrh přípravného výboru zmocněnci podle potřeby vrátí a o tomto postupu učiní zápis a přiloží k němu kopii návrhu přípravného výboru. Dle odst. 3 v případě, že obecní úřad nevyrozumí zmocněnce o tom, že návrh přípravného výboru nemá nedostatky, nebo ho nevyzve k jejich odstranění, považuje se takový návrh přípravného výboru po uplynutí lhůty 30 dnů od jeho podání za bezvadný. Dle odst. 4 bezvadný návrh přípravného výboru předloží rada obce k projednání zastupitelstvu obce na jeho nejbližším zasedání.

Dále krajský soud v úplnosti odkazuje na své závěry obsažené v odůvodnění svého usnesení ze dne 19. 9. 2014, č.j. 30A 70/2014-33, které shora citoval.

Je nesporné, že nejbližší zasedání zastupitelstva města Nové Město nad Metují po dni 25. 8. 2014 (tedy co obecní úřad oznámil přípravnému výboru, že k odstranění vytýkaných vad návrhu nedošlo) proběhlo dne 11. 9. 2014 a že na něm předmětný návrh projednán nebyl.

Dle § 57 odst. 2 písm. b) zákona o místním referendu je návrh na vyhlášení referenda třeba podat nejpozději do 20 dnů od jednání zastupitelstva obce, kde měl být návrh přípravného výboru projednán.

Protože projednáváný návrh byl krajskému soudu doručen dne 30. 9. 2014, byl podán včas a osobou oprávněnou (§ 57 odst. 1 citovaného zákona).

C. Bezvadnost návrhu na vyhlášení místního referenda

V první řadě si tedy musel krajský soud posoudit jako předběžnou otázku, zda návrh na vyhlášení místního referenda doručený odpůrci dne 3. 6. 2014 vykazuje odpůrcem vytýkané vady, či nikoliv.

Odpůrce vytýkal navrhovateli, že předložené podpisové listiny nejsou přílohou předloženého návrhu na konání místního referenda datovaného dnem 3. 6. 2014. Tento návrh byl tedy dle odpůrce vytvořen až za účelem jeho předložení Městskému úřadu Nové Město nad Metují. Pokud by tento návrh byl vytvořen již 13. 1. 2014, jak uvádí navrhovatel, jistě by za tento návrh nebyly označovány jednotlivé podpisové listiny. Návrh na konání místního referenda v podobě, v jaké byl správnímu orgánu dne 3. 6. 2014 předložen, tedy neexistoval již v době shromažďování podpisů na podpisové archy. To považuje odpůrce za vadu návrhu, protože v takovém případě nelze považovat odevzdané podpisové archy za přílohu návrhu na konání místního referenda. Dle jeho názoru tedy musí osoby, které hodlají podepsat podpisovou listinu, mít k dispozici návrh přípravného výboru obsahující všechny náležitosti dle § 10 zákona o místním referendu.

Dle § 10 odst. 1 citovaného zákona musí návrh přípravného výboru obsahovat

- a) označení území, na němž se konání místního referenda navrhuje,
- b) znění otázky, popřípadě otázek, navržené k rozhodnutí v místním referendu,
- c) odůvodnění návrhu,
- d) odhad nákladů spojených s provedením místního referenda a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsob jejich úhrady z rozpočtu obce, popřípadě statutárního města,

source not found.

- e) označení zmocněnce z členů přípravného výboru,
- f) jména a příjmení členů přípravného výboru, jejich datum narození, místo, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, kterým se rozumí adresa pobytu, a jejich vlastnoruční podpisy.

Dle odst. 2 přílohu návrhu přípravného výboru, která je jeho součástí, tvoří podpisová listina s očíslovanými podpisovými archy.

Dle § 11 odst. 1 musí každý podpisový arch obsahovat

- a) označení území, na němž se má místní referendum konat,
- b) znění otázky, popřípadě otázek, navržené k rozhodnutí v místním referendu,
- c) jména a příjmení členů přípravného výboru a jejich adresu,
- d) upozornění pro oprávněné osoby podporující konání referenda tohoto znění: „Ten, kdo podepíše vícekrát tentýž návrh na konání místního referenda nebo kdo podepíše podpisovou listinu, ač není oprávněnou osobou podle zákona o místním referendu, nebo kdo v podpisové listině uvede nepravdivé údaje, dopouští se přestupku, za který mu může být uložena pokuta do výše 3 000 Kč.“

V přezkoumávané věci odpůrce nezpochybňoval, že by návrh na konání místního referenda doručený mu a datovaný dnem 3. 6. 2014 neměl některé ze shora uvedených náležitostí. Stejně tak netvrdil, že by některá ze zákonem stanovených náležitostí absentovala u předložených podpisových archů. Zpochybňoval skutečnost, že návrh byl datován dnem 3. 6. 2014, tedy dnem, kdy byl odpůrci doručen. Odpůrce z toho dovodil, že návrh v tomto znění do té doby neexistoval a že se tak osoby podepisující podpisové archy neměly možno s obsahem návrhu seznámit. Navrhovatel s tím nesouhlasil. Opakovaně uváděl, že návrh místního referenda ve stejné podobě byl vypracován již dne 13. 1. 2014. Tento návrh měli přímo při sběru podpisů aktivisté přípravného výboru přiložen u podpisových archů a oprávněné osoby měly možnost se s ním seznámit.

Proti sobě tak stojí protichůdná tvrzení obou stran, kdy na jedné straně stojí tvrzení navrhovatele, že návrh místního referenda předložený Městskému úřadu Nové Město nad Metují a datovaný dnem 3. 6. 2014 existoval ve stejné podobě již od 13. 1. 2014, přičemž tento návrh byl při podpisu oprávněných osob k dispozici a ty měly možno se s ním obeznámit, naproti tomu odpůrce vychází z data vyhotovení návrhu místního referenda, který mu byl předložen, z čehož dovozuje, že návrh v této podobě do té doby neexistoval a oprávněné osoby se s ním před podpisem podpisových archů možnost seznámit neměly. Správnost této domněnky dle jeho názoru podporují i některá zjištění ohledně této skutečnosti, ke kterým dospěl městský úřad v rámci své úřední činnosti.

K tomu krajský soud uvádí, že dle jeho názoru ze skutečnosti, že návrh na konání místního referenda byl ze strany navrhovatele datován dnem 3. 6. 2014, tedy dnem kdy jej doručil a předložil Městskému úřadu Nové Město nad Metují k posouzení, nelze učinit jednoznačný závěr, že teprve tento den byl daný návrh skutečně vyhotoven, tedy že do té doby v této podobě neexistoval a oprávněné osoby neměly možnost se s ním seznámit. Ostatně těžko si lze představit rozsah (a výsledky) dokazování skutečnosti, zda skutečně každá osoba, která podpořila konání místního referenda o dané otázce podpisem na podpisovém archu, se s obsahem návrhu na

source not found.

konání místního referenda seznámila či měla možnost seznámit. Dokazování této skutečnosti ale krajský soud považuje za nedůležité, až nesmyslné. Jak už uvedl, za dané situace rozhodně nebylo jednoznačně a nezpochybnitelným způsobem prokázáno, že by návrh na konání místního referenda byl vyhotoven návrhatelem až dne 3. 6. 2014 a že do tohoto okamžiku neexistoval. Nebylo ani prokázáno, že by žádná z oprávněných osob neměla možnost se s jeho obsahem před podpisem podpisové listiny seznámit.

I kdyby tomu ale tak v některých případech bylo (tedy že by na některých místech, kde oprávněné osoby podpisové archy podepisovaly, nebyl návrh místního referenda k dispozici), nepovažuje krajský soud takovou vadu za natolik intenzivní, aby byla způsobilá zpochybnit bezvadnost návrhu na vyhlášení místního referenda. Nutno si uvědomit, že náležitosti návrhu vymezené v § 10 zákona o místním referendu a náležitosti podpisového archu dle § 11 téhož zákona se do značné míry shodují a překrývají. Návrh oproti podpisovému archu obsahuje navíc v podstatě pouze odůvodnění návrhu, odhad nákladů spojených s provedením a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsob jejich úhrady z rozpočtu obce a označení zmocněnce z členů přípravného výboru.

V přezkoumávané věci podpisové archy nad rámec náležitostí vymezený v § 11 citovaného zákona obsahovaly i odůvodnění návrhu a to ve znění v podstatě totožném s odůvodněním obsaženým v návrhu na vyhlášení místního referenda. Pokud jde o osobu zmocněnce, ta jistě pro rozhodování občana, zda podpoří podpisem konání místního referenda, zásadní význam mít nebude, zvláště když zmocněnec musí být jedním z členů přípravného výboru, jejichž jména podpisové archy musí obsahovat (a v dané věci obsahovaly). Na předmětných podpisových archích v přezkoumávané věci tak chyběl oproti návrhu přípravného výboru toliko údaj o odhadu nákladů spojených s provedením a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsob jejich úhrady z rozpočtu obce. Krajský soud samozřejmě nechce snižovat informační hodnotu tohoto údaje, ale je třeba si uvědomit, že se ve většině případů jedná o předběžnou kalkulaci návrhatele místního referenda, která není při realizaci výsledku referenda závazná. Pokud by tedy teoreticky v přezkoumávané věci došlo k případům, že by oprávněné osoby neměly možnost seznámit se s obsahem návrhu přípravného výboru (a krajský soud znovu opakuje a zdůrazňuje, že žádný takový konkrétní případ prokázán nebyl), byly by s ohledem na obsah podpisových archů ochuzeny pouze o údaj o odhadu nákladů spojených s provedením a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a o způsob jejich úhrady z rozpočtu obce. Šlo by sice v takovém případě ze strany přípravného výboru o pochybení, ale s ohledem na shora uvedenou nezávaznou povahu tohoto údaje o pochybení, které dle názoru krajského soudu nemohlo mít za následek vadu předloženého návrhu na konání místního referenda. Ostatně existence takové vady by musela být obecním úřadem spolehlivě prokázána, což v praxi bude zřejmě (zvláště v obcích s větší počtem obyvatel) stěží přicházet v úvahu. Dovozer pak tuto vadu ze skutečnosti, že návrh na vyhlášení místního referenda předložený přípravným výborem obecnímu úřadu k posouzení dle § 12 odst. 1 zákona o místním referendu je opatřen datem shodným s datem, kdy je tento návrh předkládán (případně datem, které následuje po ukončení sběru podpisů na podpisové archy), by pak krajský soud považoval za projev přepjatého formalismu zavánějící ze strany obecního úřadu určitou účelovostí. Odstranit takovou „vadu“ návrhu by totiž ve většině případů ani fakticky možné nebylo.

source not found.

Krajský soud proto uzavírá, že návrh navrhovatele na vyhlášení místního referenda ze dne 3. 6. 2014 shledal bezvadným, neboť má všechny náležitosti stanovené v § 10 a § 11 zákona o místním referendu a obsahuje správné a úplné údaje.

D. Posouzení existence zákonných podmínek pro vyhlášení místního referenda

Následně mohl krajský soud přistoupit k posouzení, zda jsou splněny zákonné podmínky pro vyhlášení místního referenda o navržené otázce či nikoliv.

a) Podmínka vymezená v § 6 zákona o místním referendu

Krajský soud připomíná, že s ohledem na skutkový stav dané věci tak činil za situace, kdy návrh místního referenda nebyl posouzen zastupitelstvem města Nové Město nad Metují ve smyslu § 13 odst. 1 zákona o místním referendu. Podle něho zastupitelstvo obce na svém nejbližším zasedání po předložení návrhu na vyhlášení místního referenda rozhodne o vyhlášení místního referenda, jestliže lze o navržené otázce místní referendum konat, a zároveň stanoví den jeho konání, nebo rozhodne o tom, že místní referendum nevyhlásí, jestliže o navržené otázce nelze místní referendum konat. Město Nové město nad Metují ale mělo možnost se k této problematice vyjádřit v rámci soudního řízení, což také učinilo.

Zastupitelstvu obce při rozhodování o (ne)vyhlášení místního referenda tedy bezpochyby přísluší posoudit, zda se v případě navrhovaného místního referenda jedná o věc patřící do samostatné působnosti obce dle § 6 zákona o místním referendu. Podle něho se v místním referendu rozhoduje o věcech, které patří do samostatné působnosti obce nebo statutárního města. V dané věci tak tedy musel stejně postupovat i krajský soud.

Otázka, o níž by mělo být v místním referendu rozhodováno, zní: *„Jste proti vedení tranzitní a nákladní dopravy v navrženém dopravním koridoru Vladivostok - okolo nádraží ČD - pod Malecím - nad Vrchoviny a požadujete, aby orgány města žádaly u příslušných organizací ukončení prací na realizaci stavby přeložky 1/14 a v souladu se zákonnými postupy prosazovaly v městských, krajských i celostátních dokumentech územního plánování podmínky pro vytvoření jižního obchvatu Nového města nad Metují v trase Spy – Vladivostok - Osma – Nahořany ?“*

Uvedená otázka se tedy skládá z několika částí, přičemž v souvislosti s tím považuje krajský soud za vhodné připomenout judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně jeho rozsudek ze dne 31. 10. 2012, č.j. Ars 4/2012-47; dostupný na www.nssoud.cz; podle něhož je třeba rozhodnutí přijaté v místním referendu posoudit jako celek a jeho jednotlivé části nelze oddělovat z kontextu položené otázky. Jestliže je tedy jednou otázkou rozhodováno o více věcech, musí se jednat ve všech případech o věci, o nichž lze místní referendum konat.

Přestože je možné rozdělit položenou otázku na několik částí, nelze dle krajského soudu přehlédnout její podstatu. Tou je snaha změnit koridor přeložky silnice I. třídy I/14 Vladivostok - okolo nádraží ČD - pod Malecím - nad Vrchoviny (jedná se o plánovaný obchvat Nového města nad Metují) tak, aby koridor přeložky této silnice (tedy uvedený obchvat) vedl jinudy.

source not found.

Ze znění otázky není patrné, v jakém stadiu se umístění přeložky silnice I/14 nachází a který dokument územního plánování tuto otázku řeší. Krajský soud se proto seznámil, i s ohledem na argumentaci odpůrce, s obsahem opatření obecné povahy, kterým byly vydány Zásady územního rozvoje Královéhradeckého kraje, ze dne 8. 9. 2011, č. usnesení 22/1564/2011, které je veřejně dostupné na internetových stránkách Královéhradeckého kraje (www.kr-kralovehradecky.cz). S ohledem na ustanovení § 91a odst. 3 s. ř. s., charakter daného dokumentu a jeho veřejnou dostupnost dospěl soud k závěru, že ani za této situace není nutné nařizovat ústní jednání ve věci.

Do samostatné působnosti obce patří ve smyslu ustanovení § 35 odst. 1 a 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce, pokud nejsou zákonem svěřeny krajům nebo pokud nejde o přenesenou působnost orgánů obce nebo o působnost, která je zvláštním zákonem svěřena správním úřadům jako výkon státní správy, a dále záležitosti, které do samostatné působnosti obce svěří zákon. Do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v ustanovení § 84, § 85 a § 102 citovaného zákona, s výjimkou vydávání nařízení obce. Obec v samostatné působnosti ve svém území dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeb bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku. Podle ustanovení § 6 odst. 5 stavebního zákona pak zastupitelstvo obce mimo jiné a) rozhoduje v samostatné působnosti o pořízení územního plánu a regulačního plánu, b) schvaluje v samostatné působnosti zadání, případně pokyny pro zpracování návrhu územního plánu, c) vydává v samostatné působnosti územní plán. Podle ustanovení § 7 odst. 2 stavebního zákona pak zastupitelstvo kraje mimo jiné a) vydává v samostatné působnosti zásady územního rozvoje, b) schvaluje v samostatné působnosti zadání, případně pokyny pro zpracování návrhu zásad územního rozvoje, c) schvaluje v samostatné působnosti zprávu o uplatňování zásad územního rozvoje. Z výše uvedeného vyplývá, že zastupitelstvo obce v samostatné působnosti, pokud jde o územní plán, rozhoduje o jeho pořízení, zadání návrhu, případně pokynů pro jeho zpracování a současně jej vydává. Současně však z uvedeného vyplývá, že tytéž úkony týkající se zásad územního rozvoje kraje činí zastupitelstvo kraje.

Z obsahu platných Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje zjistil krajský soud následující:

V textové části na str. 39 (bod d.2.) jsou vymezeny plochy a koridory nadmístního významu ovlivňující území více obcí. Z bodu d.2.1.2a (silniční doprava) plyne, že zastupitelstvo Královéhradeckého kraje vymezilo na území kraje koridory pro umístění pozemních komunikací nebo jejich nových úseků, přičemž mezi ně zahrnuje i silnici I. třídy I/14 v prostoru Nového města nad Metují (DS4p). Tato skutečnost je potvrzena i v tabulce na str. 40 Zásad. Na str. 153 je pak odůvodněno, že u silnice I/14 je „v prostoru Nového města nad Metují po Vrchoviny vymezen koridor pro přeložení trasy do nového koridoru (DS4p) s přihlédnutím k řešení ÚP VÚC Trutnovsko – náchodsko z důvodu zcela nevhodného průjezdu zastavěným územím města. S dovětkem, že u této stavby již probíhá územní řízení. Na str. 231-232 se pak předmětný dokument vypořádává s připomínkou Josefa Špryňara týkající se této přeložky silnice I/14. Je konstatováno, že řešení koridoru dané silnice vedoucího prostorem Nového Města nad Metují zůstalo stejné, jako tomu bylo ve

source not found.

schváleném územním plánu velkého územního celku Trutnovsko – náchodsko, neboť se jedná o řešení převzaté do Zásad bez věcné změny podle § 187 odst. 2 stavebního zákona. Dále je uvedeno, že Krajský úřad Královéhradeckého kraje jako pořizovatel Zásad průběžně sledoval aktuálnost koncepce řešení přeložky silnice I/14 a dospěl k závěru, že k novému koncepčnímu řešení nedošlo. Připomenuta byla i stanoviska dotčených orgánů státní správy, zejména Ministerstva dopravy a Ministerstva životního prostředí, a zdůrazněn byl význam navrženého koridoru pro odlehčení současného komunikačního systému centrální části města. Předmětný koridor přeložky silnice I/14 je vymezen i v grafické části Zásad. A to ať už v její části výrokové – bod I.2.b.1 – Výkres ploch a koridorů nadmístního významu, nebo v části odůvodnění – bod II.2.a – Koordinační výkres.

Je tedy nepochybné, že přeložka silnice I/14 (tedy obchvat Nového Města nad Metují) je záležitostí nadmístního významu, a z toho důvodu je koridor této přeložky vymezen v Zásadách územního rozvoje Královéhradeckého kraje. Krajský soud připomíná v souvislosti s tím ustanovení § 36 odst. 5 stavebního zákona, dle něhož zásady územního rozvoje jsou závazné pro pořizování a vydávání územních plánů a pro rozhodování v území. Důsledkem výše zmíněných pravomocně přijatých zásad územního rozvoje ve vztahu k umístění silnice I/14 je skutečnost, že v rámci územních plánů obcí, přes jejichž katastry má tato komunikace procházet, lze pouze zpřesnit umístění této silnice v již pevně a závazně stanoveném koridoru.

O tom, že přeložka silnice I/14 nebude vymezena v uvedeném koridoru, ale v koridoru zcela jiném, tak nepřísluší rozhodovat zastupitelstvu obce Nové město nad Metují, neboť se nejedná o věc spadající do její samostatné působnosti. Ta může v rámci své samostatné působnosti rozhodovat pouze o zpřesnění již zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje stanoveného koridoru.

Otázka, o níž mělo být rozhodováno v navrhovaném referendu, tedy nespadá do samostatné působnosti obce Nové Město nad Metují. Nebyla tak splněna základní podmínka pro konání místního referenda zakotvená v ustanovení § 6 zákona o místním referendu. Na základě výše uvedeného tedy krajský soud dospěl k závěru, že není splněn zákonný předpoklad pro konání místního referenda o navržené otázce vymezený v § 6 zákona o místním referendu, tedy o navržené otázce nelze místní referendum konat. Již z toho důvodu mu nezbylo, než návrh na vyhlášení místního referenda zamítnout.

b) Podmínka stanovená v § 8 odst. 3 zákona o místním referendu

Nad rámec uvedeného však považuje krajský soud za vhodné vyjádřit se i k dalším aspektům projednávané věci. Musel totiž přisvědčit názoru odpůrce, že místní referendum o navržené otázce nelze konat také z dalších důvodů.

Pokud zastupitelstvo obce neshledá nepřipustnost konání referenda podle § 6 či § 7 zákona o místním referendu, posuzuje dále to, zda navrhovaná otázka splňuje požadavek daný ustanovením § 8 odst. 3 citovaného zákona, tedy zda je otázka jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“. Zkoumání tohoto požadavku v sobě zahrnuje, že je nutno zkoumat i to, zda je navrhovaná otázka jasná a srozumitelná. Samotná skutečnost, že na ni lze odpovědět „ano“ nebo „ne“ tento požadavek nezaručuje (srovnej závěry usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2009, sp. zn. 11 Ca 291/2001, publ. pod č. 2042/2010 Sb. NSS).

source not found.

Ohledně posouzení této otázky se přitom krajský soud přiklonil k názoru vyslovenému odpůrcem, který v tomto směru ve vyjádření k návrhu vznesl několik námitek.

Krajský soud považuje za významné zejména to, že vymezení trasy obchvatu v navržené otázce není přesné, ale nepochybně zasahuje také do katastru jiných obcí. Tato skutečnost opět dokládá, že přeložka silnice I/14 řešící obchvat Nového Města nad Metují, je záležitostí nadmístního významu, která není závislá pouze na vůli obce Nové Město nad Metují, resp. vůli jejího zastupitelstva, a do její samostatné působnosti tak nespadá. Ostatně sám navrhovatel připouští, že by jednání s jinými obcemi, kterých by se tzv. jižní trasa obchvatu měla dotknout, bylo nezbytné.

Samo vymezení navržené varianty obchvatu „v trase Spy – Vladivostok - Osma – Nahořany“ považuje také krajský soud za značně neurčité. Koridor této trasy je vymezen velmi povšechně a to za použití místního názvosloví. Navíc bez náznaku, kterým směrem by pokračoval z obce Nahořany. Lze jistě přisvědčit navrhovateli, že většina občanů města bude uvedené názvy znát a ví, která místa jsou jimi označována. Přesnější lokalizace těchto míst však již sporná být může. V případě pojmu Spy a Nahořany se jedná o obce, v případě pojmu Vladivostok o „území“ (jak uvádí sám navrhovatel), v případě pojmu Osma dle navrhovatele o „objekty“. Ostatně rovněž z obsahu repliky navrhovatele je zřejmé, že i on má o vedení trasy tzv. jižního obchvatu představy spíše obecné, neboť konstatuje např., že by měla vést „okolo oblasti Vladivostok a Osmy směrem k obci Nahořany“. O jejím dalším pokračování z Nahořan a napojení na silniční síť neuvádí nic.

Ve shodě s odpůrcem považuje krajský soud za velmi problematické rovněž některé z výrazů obsažených v navrhované otázce. Jedná se o pojmy „vedení tranzitní a nákladní dopravy“, „orgány města“, „příslušných organizací“, „prosazovaly v městských, krajských i celostátních dokumentech územního plánování podmínky pro vytvoření jižního obchvatu“. Výtky, které odpůrce vznesl proti nejasnosti, nejednoznačnosti a nesrozumitelnosti těchto termínů ve svém vyjádření k žalobě (a které jsou shora uvedeny v části II. tohoto usnesení) považuje krajský soud za důvodné a přiléhavé, proto na ně v podrobnostech odkazuje, neboť by pouze jinými slovy říkal totéž.

I kdyby krajský soud připustil teoretickou možnost konání místního referenda o navržené otázce a ta byla v této podobě občany města schválena, přinesla by taková situace zcela jistě celou řadu, a v některých případech i neřešitelných, problémů. Které orgány města by byly povinny uložené úkoly realizovat, vůči kterým příslušným organizacím, jak (a proč) by tak činily v celostátních dokumentech územního plánování, jaká trasa by odpovídala podmínkám navržené trasy tzv. jižního obchvatu? Nejasností v navržené otázce tedy shledal krajský soud celou řadu a také z toho důvodu nemohlo být návrhu na vyhlášení místního referenda vyhověno. Jeví se velmi problematickým, zda by schválení této otázky v místním referendu bylo vůbec způsobilé naplnit efekt, který od konání místního referenda o této otázce očekával přípravný výbor a oprávněné osoby, jež podepsaly podpisové archy.

c) Nejasnost návrhového petitu

Navrhovatel navrhoval, aby krajský soud vyhlásil místní referendum v obci Nové Město nad Metují o shora uvedené otázce, a to tak, že místní referendum proběhne současně s nejbližšími volbami do zastupitelstva obce Nové Město nad

source not found.

Metují nebo, pokud tento termín nastane dříve, současně s volbami do některé z komor Parlamentu České republiky.

Dle § 13 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu, pokud zastupitelstvo obce rozhodne o vyhlášení místního referenda, stanoví zároveň den jeho konání. Dle § 5 odst. 1 se hlasování v místním referendu koná v jednom dni. Dle § 15 téhož zákona se místní referendum koná nejpozději do 90 dnů po dni jeho vyhlášení, není-li v návrhu přípravného výboru uvedena doba pozdější.

Jak již krajský soud opakovaně uvedl, vstupuje za dané situace do postavení zastupitelstva obce, neboť jeho rozhodnutí o vyhlášení místního referenda nahrazuje právě rozhodnutí zastupitelstva obce. Musel by proto v případě vyhlášení místního referenda stanovit i den jeho konání, přičemž prioritně by měl vyhovět návrhu navrhovatele. Ten je ovšem v posuzované věci rovněž velmi nejednoznačný a nepřesný. Pojem „nejbližší volby do zastupitelstva obce Nové Město nad Metují“ totiž přesný termín místního referenda nestanoví. Nejbližší řádné volby do obecních zastupitelstev proběhnou za čtyři roky. Nelze ale vyloučit, že se v obci Nové Město nad Metují mohou konat v dřívějším termínu volby nové. Pokud jde o řádné volby do některé z komor Parlamentu České republiky, pak jejich přesný termín není v současné době vyhlášen, lze jej stanovit pouze obecně s ohledem na délku volebního období volených zástupců obou komor. Ani zde navíc nelze vyloučit konání voleb předčasných. Navrhovatel tedy navrhl vyhlášení místního referenda na termín neurčitý, odvislý od skutečností, které sice v budoucnu s největší pravděpodobností nastanou, ale není jisté kdy. Zda by bylo možné vyhovět návrhu v této podobě, se proto jeví krajskému soudu jako velmi problematické a diskutabilní. S ohledem na shora uvedené důvody vedoucí k zamítnutí návrhu se touto otázkou krajský soud v podrobnostech již zabývat nemusel, bez povšimnutí však nejasný návrhový petit, resp. tu část týkající se termínu vyhlášení místního referenda, ponechat nemohl.

E. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. Dle něj nemá žádný z účastníků řízení ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem

source not found.

lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. října 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu